Quelle: https://manuscripta.at/?ID=38221
Copyright: Salzburg, Erzabtei St. Peter, Benediktinerstift, Bibliothek

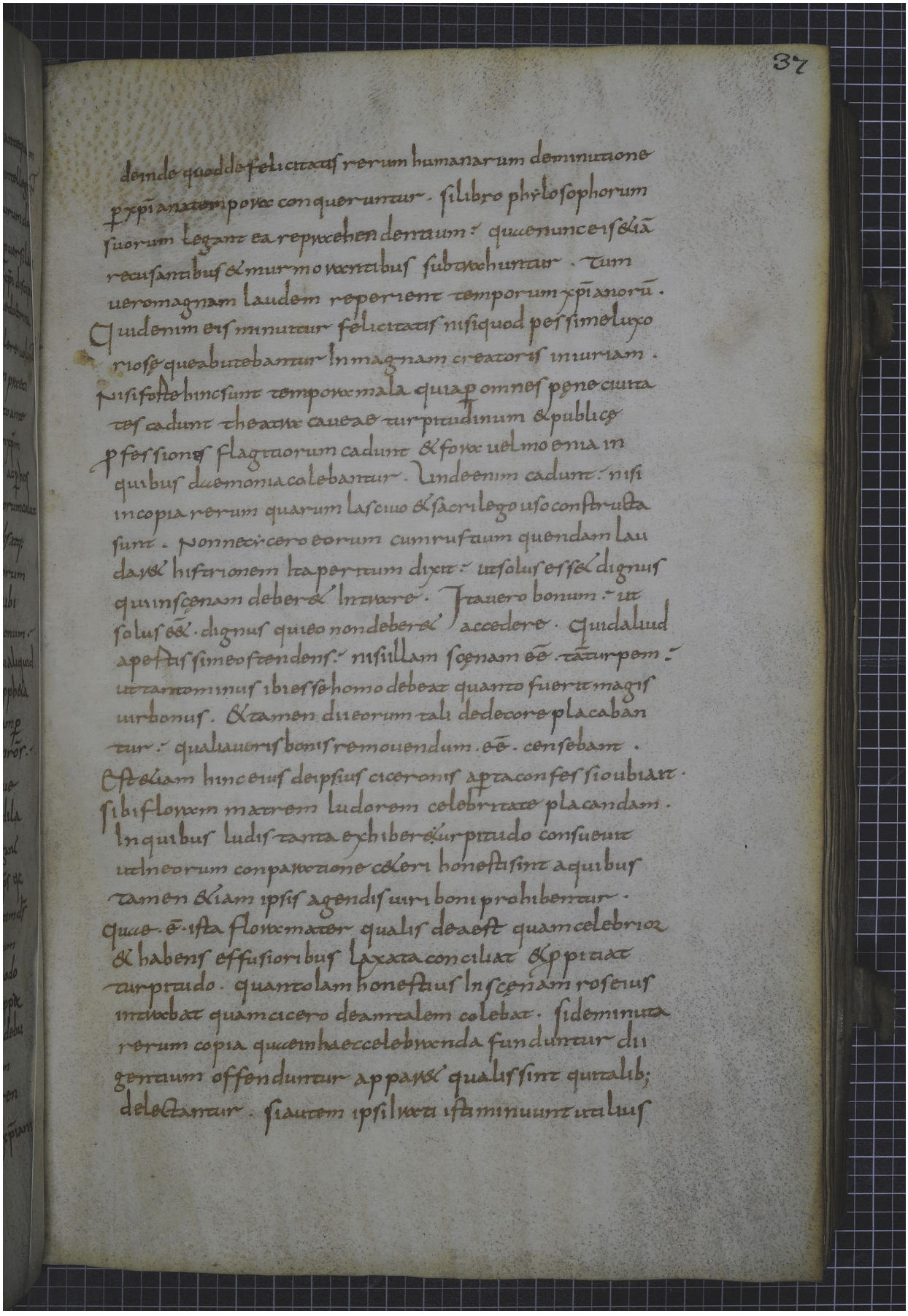

deinde quod de felicitate rerum humanarum deminutione
p̄ p̄ianam tempora conquerantur. si libro philosophorum
suorum legant ea reprehendendum: quae nunc ei sc̄lia
recusantibus & murmorantibus subtrahuntur. Tum
ueram magnam laudem reperient temporum p̄ianorū.
Quidenim eis minuitur felicitatis nisi quod pessime luxo
riose q̄ habebantur In magnam creatoris iniuriam.
Nisi forte hinc sunt tempora mala quia pene omnes pene ciuita
tes cadunt theatra caueas turpitudinum & publicę
p̄fessionis flagitiorum cadunt & fora uel moenia in
quibus daemonia colebantur. Unde enim cadunt: nisi
inopia rerum quarum lasciuo & sacrilego uso constructa
sunt. Ponne cicero eorum cum ruinam quendam lau
dans hiarionem hiatu apertum dixit: ut solus esset dignus
qui in scenam deberet intrare. Iratus bonum: ut
solus et dignus qui eo non deberet accedere. Quid aliud
apertissime ostendens: nisi illam scenam et caeteram pem:
ut tanto minus ibi esse homo deberet quanto fuerit magis
ut bonus. & tamen duorum tali dedecore placaban
tur: qualiumcunque bonis removendum. ee. censebant.
Et de iam hinc eius de ipsius ciceronis apta confessio ubi ait.
sibi florem matrem ludorum celebritate placandam.
In quibus ludis tanta exhiberi turpitudo consuevit
uelneorum compassione cetera honesta sint aquibus
tamen & iam ipsis agendis uiri boni prohibentur.
Quae. e. ista flora mater qualis dea est quam celebrior
& habens effusioribus laxata conciliat & propitiat
turpitudo. quanto iam honestius In scenam roscius
introibat quam cicero deam talem colebat. si deminuta
rerum copia quae in hac celebranda fundantur di
gentium offenduntur appareat qualis sint quae talib;
delectantur. si autem ipsi uera ista minuunt utilius